Verohallinto
PL 325
00052 VERO

EDUSKUNTA
Verojaosto

Lausunto

3.10.2017

Viite / Diaarinumero
HE 107/2017 vp

Lausunto hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi vuoden 2018 tuloveroasteikosta ja tuloverolain muuttamisesta

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki vuoden 2018 tuloveroasteikosta. Ehdotettu laki sisältää valtionverotuksessa sovellettavan progressiivisen ansiotulon tuloveroasteikon. Asteikon tulorajoja korotettaisiin noin 1,5 prosentilla. Tämän lisäksi asteikon kolmannen tuloluokan euromääräistä alarajaa korotettaisiin 600 eurolla. Niin sanotun solidaarisuusveron alaraja säilyisi nykyisellään. Asteikon kaikkien tuloluokkien marginaaliveroprosentteja alennettaisiin.

Tuloverolakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että työtulovähennyksen enimmäismäärää sekä poistumaprosenttia samoin kuin kunnallisverotuksen perusvähennyksen enimmäismäärää korotettaisiin.

Esityksessä ehdotetaan tuloverolakiin lisättäväksi säännös työnantajan kustantaman koulutuksen verovapaudesta. Tilapäistä työskentelyä erityisellä työntekemispaikalla koskevaa työskentelyn aikarajaa pidennettäisiin kahdesta vuodesta kolmeen vuoteen.

Lisäksi esitys sisältää eräitä teknisiä korjauksia tuloverolain säännöksiin.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 2018 alusta.

Verohallinto pitää esitettyjä muutoksia hyvinä ja toimeenpanokelpoisina. Verohallinnon näkemyksen mukaan esitetyt säännösmuutokset edistävät osaltaan niille asetettuja tavoitteita.

Työnantajan kustantaman koulutuksen verotus

Esityksen mukaan veronalaista tuloa ei syntyisi työnantajan kustantamasta työntekijän koulutuksesta, joka tapahtuu työnantajan tai samaan konserniin kuuluvan työnantajan intressissä. Lähtökohtaisesti koulutuksen katsottaisiin tapahtuvan työnantajan intressissä silloin, kun työnantajan kustantama koulutus olisi hyödyllistä työntekijän nykyisten tai tulevien työtehtävien kannalta. Työtehtävien vaihtumisella työnantajan tai konsernin sisällä ei siten olisi vaikutusta koulutuksen verovapauteen. Osakkuusasema työnantajayrityksessä ei myöskään estäisi koulutuksen verovapautta, jos koulutus tapahtuu työnantajan intressissä. Sillä, missä muodossa koulutus tapahtuisi tai millaiseen tutkintoon se mahdollisesti johtaisi, ei lähtökohtaisesti olisi merkitystä verovapautta arvioitaessa. Verovapaata voisi siten olla esimerkiksi tutkintoon johtava peruskoulutus, ammattikoulutus, jatkokoulutus ja lisäpätevyyttä tuova koulutus. Myös ajokortin kustantaminen voisi olla lainkohdan tarkoittamaa koulutusta silloin, kun autolla ajaminen kuuluu työntekijän nykyisiin tai tuleviin työtehtäviin.

Esityksen mukaan pääsäännöstä poiketen veronalaista tuloa olisivat matkakustannusten korvaukset matkoista, jotka työntekijä tekee opiskellakseen ylioppilastutkintoa, ammatillisesta peruskoulutuksesta annetussa laissa (630/1998) tai ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetussa laissa (631/1998) tarkoitettua ammatillista perustutkintoa, korkeakoulututkintojen järjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (464/1998) tarkoitettua korkeakoulututkintoa tai edellä mainittuja vastaavaa ulkomaista tutkintoa.

Koska työnantajan kustantaman koulutuksen verokohtelusta ei ole verolainsäädännössä nimenomaisia säännöksiä, ja työnantajan kustantaman koulutuksen verotuskohtelu perustuu siten nykytilanteessa oikeus- ja verotuskäytäntöön, aiheeseen liittyy monia tulkinnanvaraisia kysymyksiä. Verohallinto pitää sen vuoksi kannatettavana, että työnantajan kustantaman koulutuksen verotusta selkiytetään esityksellä.

Esitettyä matkakustannusten korvauksia koskevaa poikkeussäännöstä voidaan Verohallinnon näkemyksen mukaan pitää perusteltuna.

Tilapäinen työskentely erityisellä työntekemispaikalla

TVL 72 a §:n 1 momentissa säädettyä tilapäisen työskentelyn yleistä aikarajaa esitetään pidennettäväksi kahdesta vuodesta kolmeen vuoteen. Siten työskentelyn tilapäisyyden aikaraja olisi kaikissa tilanteissa kolme vuotta, eikä matkakustannusten korvausten verovapaudelle kolmannen vuoden osalta olisi tällä hetkellä voimassa olevia erityisiä edellytyksiä kuten nykysääntelyn mukaan.

Ehdotettu muutos koskisi ainoastaan tilapäisen työskentelyn määräajan pituutta.

Ehdotuksella ei muutettaisi määräajan laskentatapaa, työmatkan määritelmää, erityisen työntekemispaikan käsitettä eikä muitakaan verovapaiden matkakustannusten korvausten maksamisperusteita. Verohallinto katsoo, että aikarajamuutos yksinkertaistaa verotusta.

Verohallinnon arvion mukaan esitys tulee todennäköisesti jossain määrin pidentämään työkomennusten kestoa. Vaikutus verokertymään ei kuitenkaan liene merkittävä.

Johtava asiantuntija Kari Aaltonen

Verohallinto
Esikunta- ja oikeusyksikkö
Vääksyntie 4
Helsinki

www.vero.fi
puh.029 512 000